

Neveridicitatea teoriei roesleriene

Robert Roesler si A. D. Xenopol

- Lucrarea lui R. Roesler - Studii romanesti. Cercetari cu privire la istoria veche a Romaniei (1871, Leipzig) si raspunsul lui A.D. Xenopol formulat in Studii asupra staruintei romanilor in Dacia Traiana (1884, Iasi) au aparut intr-o epoca de intense dispute politice si nationale in legatura cu drepturile romanilor din Transilvania.
- R. Roesler a incercat sa demonstreze ca stapanirea austro-ungara in Transilvania se baza pe argumentele dreptului istoric.
- Teoria lui a fost combatuta de istoricul roman A.D. Xenopol, care a sistematizat dovezile continuitatii romanilor la nordul Dunarii folosind argumente: istorice, lingvistice, logice.

Ideile esentiale referitoare la etnogeneza romanilor in conceptia lui A.D. Xenopol:

- Elementul tragic reprezinta baza etnica a poporului roman.
- Peste aceasta baza se suprapune elementul roman.
- Migratiile barbarilor au impins populatia daco-romana spre munti.
- Prezenta termenilor crestini de origine latina se explica prin permanentele legaturi intre populatia romanizata din dreapta Dunarii cu cea din stanga ei.
- Arheologia, toponimia, hidronimia aduc dovezi incontestabile ale continuitatii dacilor si daco-romanilor.
- Dintre migratori, slavii au o influenta mai puternica asupra poporului roman si a limbii romane.
- Poporul roman este o imbinare a elementelor tracic, roman si slav din care cel roman este predominant si fundamental si "da poporului nostru caracterul unei nationalitati romanice" (A.D. Xenopol).